

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca PhD. a z členov JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. v právnej veci žalobcu: **J.**, bytom X.U., zastúpený JUDr. P., advokátom, so sídlom R., proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave, Krajský dopravný inšpektorát**, so sídlom Kollárova 31, Trnava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-DI-ODV-146/2010 zo dňa 27.07.2010, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/57/2010-47 zo dňa 21. apríla 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/57/2010-47 zo dňa 21. apríla 2011 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia ako nedôvodnú zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-DI-ODV-146/2010 zo dňa 27.07.2010, ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie a bolo potvrdené rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Dunajská Streda č. p. ORP-P-1449/DI-DS-P-2009 zo dňa 04.06.2009, ktorým bol žalobca

uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. d) a h) zákona č. 372/1990 Zb. a bola mu uložená pokuta 800 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 34 mesiacov.

Krajský súd vo svojom odôvodnení skonštatoval, že žalobné dôvody neboli spôsobilé privodiť zrušenie napadnutého rozhodnutia pre vytýkanú nezákonnosť. Uviedol, že aj keď správne orgány pochybili neuvedením dokedy bude konanie prerušené, pokračovanie v konaní bez formálneho zrušenia rozhodnutia, nevedlo k žiadnej ujme na právach žalobcu. Druhostupňové rozhodnutie obsahuje správne označenie orgánu, ktorý rozhodnutie vydal a podpis povereného pracovníka, je teda v súlade so zákonom. Právnomu zástupcovi žalobcu bolo doručené upovedomenie o predložení spisového materiálu odvolaciemu orgánu. Žalovaný nemal povinnosť nariaďovať verejné prejednanie, ani žalobcu predvolať na ďalší výsluch.

Krajský súd nepovažoval za spôsobilé všeobecné žalobné dôvody uvedené v žalobe, ako to, že sa správny orgán nevysporiadal ani s jednou námietkou, nezistil riadne skutkový stav vo veci a nevyhodnotil žiadny z dôkazov v jeho prospech napriek skutočnosti, že takéto sa v spise nachádzajú. Za nedostatočne určité žalobné dôvody rovnako považoval aj nekonkrétne vytýkanie rozporu postupu správnych orgánov so základnými zásadami správneho konania, nedodržiavanie Ústavy SR, ústavných zákonov, všeobecne záväzných právnych predpisov a nerešpektovanie ustálenej judikatúry Ústavného súdu a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

K námietke, že pre rozhodnutie boli použité ako dôkazy úradné záznamy dvoch nezasahujúcich členov hliadky, krajský súd uviedol, že v administratívnom spise sú založené záznamy od všetkých troch členov hliadky, ktorá vo veci zakročovala. Na námietky, že na aute sú nepriehľadné, čierne sklá a nie je zrejmé, ako sa jeho chorý syn dostal do nemocnice, krajský súd uviedol, že nikde nie je záznam o tom, že auto smeruje do nemocnice, ani že vezie osobu vyžadujúcu lekársku starostlivosť. Táto skutočnosť nevyplýva ani z mapy s vyznačenou trasou, po ktorej sa žalobca pohyboval a ani z predložených dôkazov. Krajský súd nespochybňoval, že syn žalobcu mohol byť v nemocnici v Dunajskej Strede dňa 24.09.2009 o 22.00 hod. ošetrovaný, to ale nestačilo na preukázanie toho, že ho tam doviezol žalobca v konkrétnom vozidle.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca včas odvolanie, v ktorom namietal, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi a ostatnými právnymi predpismi a nariadenia, vychádza z nedostatočne zisteného skutkového a nesprávneho právneho stavu veci, správny orgán nezadovážil dôkazy potrebné pre riadne a zákonné rozhodnutie vo veci a na druhej strane nevyhodnotil žiadny z dôkazov v prospech žalobcu, rozhodnutie je nezákonné, nakoľko má závažné formálne a procesné vady, nerešpektuje základné zásady správneho konania, ako aj závažné hmotnoprávne vady, ktoré spočívajú v nesúlade predmetného rozhodnutia s ostatnými právnymi predpismi SR.

Žalobca považuje rozhodnutie o odvolaní za zmätočné, bez opory v zákone, keďže sa nedá určiť kto rozhodnutie vydal, pretože označeným správnym orgánom je Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát v Trnave, v enunciaci je uvedené Krajský dopravný inšpektorát, Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave a na rozhodnutí je podpísaný referent špecialista oddelenia bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií a nie riaditeľ, ktorý je štatutárnym zástupcom. Podľa žalobcu rozhodoval nepríslušný a neoprávnený orgán a žalobcovi bolo odopreté právo vyjadriť sa k začatiu konania o odvolaní.

Podľa žalobcu krajský súd taktiež neúplne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a námietkami uvedenými v žalobe sa nevysporiadal. V odôvodnení napadnutého rozsudku bolo uvedené, že skutočnosť, že prekročil najvyššiu povolenú rýchlosť, bola zistená radarovým rýchlomerom, rýchlosť však bola zisťovaná meradlom priemernej rýchlosti PolCam PC 2006. V odôvodnení bolo tiež uvedené, že mal byť podrobený dychovej skúške s výsledkom 0,68 mg/liter alkoholu v dychu, jednotka mg/liter alkoholu v dychu je ale žalobcovi neznáma. Ku konštatovaniu krajského súdu, že nespochybňuje, že syn bol ošetrovaný v nemocnici, ale nie je preukázané, že ho tam dovezol žalobca na predmetnom motorovom vozidle, žalobca uviedol, že zo svedeckej výpovede K. jednoznačne vyplýva, že v čase krátko predtým, ako sa mal dopustiť priestupkov, odprevadila jeho syna ku vozidlu a videla ho nastupovať na zadné sedadlo, pričom žalobcu označila ako vodiča.

Z uvedeným dôvodov žiadal žalobca, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu v celom rozsahu a sám rozhodol vo veci tak, že rozhodnutie druhostupňového správneho orgánu zrušuje a vec vracia prvostupňovému správnenému orgánu na nové konanie. Zároveň žiadal, aby odvolací súd vyslovil žalovanému povinnosť uhradiť mu trovy konania ako aj trovy právneho zastúpenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 13. decembra 2011 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. p. KRP-DI-ODV-146/2010 zo dňa 27.07.2010, ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie a bolo potvrdené rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Dunajská Streda č. p. ORP-P-1449/DI-DS-P-2009 zo dňa 04.06.2009, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. d) a h) zákona č. 372/1990 Zb. a bola mu uložená pokuta 800 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 34 mesiacov, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie správneho orgánu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že Okresný dopravný inšpektorát, Oddelenie BCP a dopr. evidencií, Dunajská Streda začal správne konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, zo spáchania ktorého bol podozrivý žalobca na základe spisového materiálu na tom základe, že dňa 24. septembra 2009 o 21.25 hod.

viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky D. ev.č. D. v meste Dunajská Streda po ulici Jesenského, potom po Veľkoblavovskej, následne po ulici Gyulu Szabóa a po ulici Svätého Juraja, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou štátnej polície. Meradlom priemernej rýchlosti vozidiel typu PolCam PC 2006 bolo zistené, že počas jazdy po Jesenského ulici prekročil najvyššiu dovolenú rýchlosť 50 km/h o 74 km/h, keďže jazdil rýchlosťou 124 km/h a počas ďalšej jazdy prekročil najvyššiu dovolenú rýchlosť 50 km/h o 39 km/h, keďže jazdil rýchlosťou 89 km/h. Žalobca bol následne podrobený dychovej skúške elektronickým meračom typu Alcotest 7410 plus s výsledkom 0,68 mg/l alkoholu v dychu.

Uvedeným konaním podľa rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu zo dňa 4.6.2009 žalobca porušil ustanovenie § 4 ods.2 písm. c/ a §16 ods.4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a uznal ho vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. d/ a písm. h/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za čo mu podľa § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch uložil sankciu – pokutu vo výške 800,-Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 34 mesiacov. Súčasne mu uložil nahradiť trovy konania vo výške 16,- Eur podľa § 79 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb.

Proti uvedenému rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu podal žalobca odvolanie, v ktorom namietal, že rozhodnutie správneho orgánu nie je v súlade s Ústavou SR, ústavnými zákonmi, zákonmi a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi, teda je nezákonné, nakoľko na jednej strane nerešpektuje základné zásady správneho konania a na druhej strane má aj závažné hmotnoprávne nedostatky, lebo vychádza z nedostatočne a nesprávne zisteného skutkového a nesprávneho právneho stavu veci. Podľa žalobcu napadnuté rozhodnutie nemohlo byť vôbec vydané, pretože správny orgán konanie prerušil, čo vytvorilo prekážku v konaní v predmetnej veci. Žalobca ďalej v odvolaní uviedol, že mu správny orgán neoprávnene zdržiaval vodičský preukaz prinajmenšom v čase od 10.10.2009 do 26.10.2009.

Žalobca namietal aj to, že správny orgán použil pre svoje rozhodnutie ako dôkaz úradné záznamy dvoch nezasahujúcich členov hliadky, ktorí údajne nikoho v jeho vozidle nevideli. Toto ale nepotvrdil zasahujúci policajt. Podľa žalobcu, ani nemohol, pretože

na vozidle sú nepriehľadné sklá a dovnútra nie je vidieť. Nevyriešená je aj skutočnosť, ako sa žalobcov chorý syn dostal do nemocnice. Za ďalšie pochybenie správneho orgánu označil, že nevyhodnotil žiaden z dôkazov v jeho prospech a to napriek skutočnosti, že sa v spise nachádzajú. Navrhol napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušiť a konanie zastaviť.

Žalovaný v rozhodnutí zo dňa 27.7.2010, ktorým odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil, uviedol, že preskúmaním napadnutého rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť.

K námietke žalobcu, že napadnuté rozhodnutie nemohlo byť vôbec vydané, pretože správny orgán konanie prerušil, čo vytvorilo prekážku v konaní v predmetnej veci, uviedol, že správny orgán prvého stupňa postupoval v súlade s § 29 Správneho poriadku a následne podľa § 69 zákona o priestupkoch, t. z., že prerušil konanie o priestupku, požiadal orgán, ktorý priestupok objasňoval o vykonanie úkonov v záujme došetrenia skutočností nevyhnutných na prejednanie priestupku, nakoľko tieto nemohol vzhľadom na ich povahu vykonať vlastnými silami a prostriedkami. Po vykonaní úkonov v záujme došetrenia skutočností nevyhnutných na prejednanie priestupku pokračoval v konaní a to predvolaním žalobcu a jeho právneho zástupcu na ústne pojednávanie, pričom poukázal na to, že ak pominú prekážky, pre ktoré sa konanie prerušilo, správny orgán v konaní pokračuje, o tejto skutočnosti sa nevydáva procesné rozhodnutie.

K tvrdeniu žalobcu o neoprávnenom zadržaní vodičského oprávnenia žalovaný uviedol, že rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu zo dňa 25.9.2009 bolo vydané podľa § 70 ods. 5 zákona o premávke, ktoré žalobca prevzal dňa 9.10.2009. Voči rozhodnutiu sa v zákonom stanovenej lehote neodvolal a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.10.2009. Podľa žalovaného, prvostupňový správny orgán v danom prípade postupoval v zmysle zákona o premávke ako aj v zmysle Správneho poriadku.

K námietke žalobcu, že správny orgán ako dôkaz použil záznamy dvoch nezasahujúcich členov hliadky, ktorí údajne nikoho v jeho aute nevideli a že takéto vyjadrenie nepodal zakročujúci policajt uviedol, že príslušník PZ npor. R. sa vyjadril v úradnom

zázname zo dňa 23.2.2010, že vo vozidle e. č.: D. sa okrem žalobcu nenachádzala iná osoba. K úradnému záznamu je priložená mapa obce Dunajská Streda s vyznačením trasy jazdy a DVD nosič s videozáznamom prekročenia maximálnej rýchlosti vozidla e. č.: D.. Podľa vyjadrenia príslušníka PZ, hliadka polície počas dokumentovania priestupku jazdila so služobným motorovým vozidlom za vozidlom žalobcu, ani na chvíľu vozidlo nestratila z dohľadu, vozidlo bolo zastavené zákonným spôsobom a vodič bol stotožnený na základe predloženia dokladov. Tvrdenie príslušníka PZ npor. R. potvrdili v podrobných úradných záznamoch aj príslušníci PZ npor. J. a práp. Bc. H.

Žalovaný uviedol, že dospel jednoznačne k záveru, že vykonané dôkazy a vykonané dokazovanie postačujú na to, aby bolo žalobcovi spoľahlivo preukázané spáchanie predmetného priestupku. Existujúce dôkazy postačovali správnomu orgánu pre vydanie rozhodnutia. Podľa žalovaného získané dôkazy sú dôveryhodné, boli získané zákonným spôsobom, navzájom si neodporujú a potvrdzujú skutkový stav veci a právne posúdenie konanie žalobcu zodpovedá zákonu.

Rozsudok krajského súdu, ktorým bola žaloba voči rozhodnutiu žalovaného zamietnutá, sa podrobne zaoberal všetkými námietkami žalobcu a k ich vyhodnoteniu nemá odvolací súd žiadne výhrady.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu, ktorý správne poukázal na to, že v priestupkovom konaní bolo jednoznačne preukázané spáchanie priestupku žalobcom podľa § 4 ods. 2 písm. c/ a § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, na tom skutkovom základe ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí.

Z administratívneho spisu je zjavné, že prvostupňový správny orgán vykonal vo veci náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to správou o výsledku objasňovania priestupku, fotodokumentáciou o prekročení rýchlosti vozidla, zápisom o dychovej skúške, úradným záznamom policajta, potvrdením o zadržaní vodičského preukazu, evidenčnou kartou, fotokópiou certifikátu o kalibrácii meradla priemernej rýchlosti vozidiel typu PolCam PC 2006 identifikačného označenia 1379 PL, oznámením žalobcu, zápisnicou z ústneho pojednávania zo dňa 17.2.2010, rozhodnutím o prerušení konania zo dňa 17.2.2010,

zápisnicou o podaní vysvetlenia - K., fotokópiou lekárskeho nálezu -L., dožiadaním s prílohami na ŠDO ODP P PZ zo dňa 18.2.2010 a odpoveďou na dožiadanie zo dňa 23.2.2010, dožiadaním na ŠDO ODP P PZ zo dňa 9.3.2010 a odpoveďou na dožiadanie zo dňa 11.3.2010, výpoveďou obvineného pri prejednaní priestupku.

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní správny orgán vychádzal, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán riadne vyhodnotil dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého vychádzal pri svojom rozhodovaní o priestupku žalobcu.

Podľa odvolacieho súdu krajský súd sa dôvodne stotožnil so závermi žalovaného, ktorý považoval odvolacie námietky žalobcu proti rozhodnutiu o priestupku za nespôsobilé spochybníť skutkové zistenia prvostupňového správneho orgánu, a to že dňa 24. septembra 2009 o 21.25 hod. viedol žalobca ako vodič osobné motorové vozidlo továrenskej značky D. e. č. D. v meste Dunajská Streda po Jesenského ulici, potom Veľkoblahovskej ceste, následne po ulici Gyulu Szabóa a nakoniec po ulici Svätého Juraja, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou štátnej polície. Meradlom priemernej rýchlosti vozidiel typu PolCam PC 2006 bolo zistené, že počas jazdy po Jesenského ulici prekročil najvyššiu dovolenú rýchlosť 50 km/h o 74 km/h, keďže jazdil rýchlosťou 124 km/h a počas ďalšej jazdy prekročil najvyššiu dovolenú rýchlosť 50 km/h o 39 km/h, keďže jazdil rýchlosťou 89 km/h. Žalobca bol následne podrobený dychovej skúške elektronickým meračom typu Alcotest 7410 plus s výsledkom 0,68 mg/l alkoholu v dychu.

Z obsahu administratívneho spisu podľa odvolacieho súdu vyplynulo, že predmetný skutok bol dostatočným spôsobom zistený a náležite zdokumentovaný. Zo správy o výsledku objasňovania priestupku, z úradného záznamu príslušníkov PZ (členov hliadky) ktorí priestupok zistili a zdokumentovali a zo zápisníc o podaní vysvetlenia práp. Bc. H., npor. R. a npor. J. jednoznačne vyplynulo, že popis skutku uvedený v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu je totožný so skutkom ako ho popísali a zdokumentovali príslušníci PZ.

Odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd krajský, že v správnom konaní bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, ktoré viedlo k správny právny záverom. Odvolací súd sa stotožnil so závermi žalovaného, že vykonané dôkazy postačovali na to,

aby bolo žalobcovi spoľahlivo preukázané spáchanie predmetného priestupku. Stotožňuje sa aj s názorom žalovaného, že získané dôkazy sú dôveryhodné, boli získané zákonným spôsobom, navzájom si neodporujú a potvrdzujú skutkový stav veci a právne posúdenie konanie žalobcu zodpovedá zákonu.

K námietke žalobcu uplatnenej v odvolaní proti rozsudku krajského súdu že správny orgán ako dôkaz použil záznamy dvoch nezasahujúcich členov hliadky, ktorí údajne nikoho v jeho aute nevideli a že takéto vyjadrenie nepodal zakročujúci policajt a že ostala nevysporiadaná otázka, ako sa jeho chorý syn potom dostal do nemocnice, považuje odvolací súd za potrebné uviesť nasledovné.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb. ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka. (ods. 2).

Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe (ods. 3).

Vykonávanie dôkazov patrí správne mu orgánu (ods. 4).

Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (ods. 5).

Podľa odvolacieho súdu prvostupňový správny orgán postupoval v súlade s vyššie citovaným ustanovením Správneho poriadku, a pokiaľ vo veci vykonal dokazovanie listinou, za ktorú bolo potrebné považovať podané vysvetlenia troch príslušníkov PZ, nepochybil, pretože z obsahu spisu je zrejmé, že všetci traja príslušníci PZ, či už veliteľ hliadky č. 2

npor. R., ako aj práp. R. a npor. G. vykonávali v uvedený deň službu, vozidlo žalobcu po spozorovaní prekročenia rýchlosti nasledovali a následne zastavili a vykonali kontrolu.

Z popisu skutku a následnej kontroly príslušníkmi PZ jednoznačne vyplynulo, že v uvedený deň všetci traja príslušníci PZ zasahovali a navyiac odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že vypovedali o priebehu skutku zhodne, pričom tvrdenie žalobcu, že príslušník PZ npor. R. nepotvrdil, že v uvedenom vozidle bol žalobca sám, sa preukázalo ako nepodložené. Z úradného záznamu zo dňa 23.2.2010, ktorý bol doplnený na základe dožiadania správneho orgánu totiž vyplýva, že npor. R. sa ku skutočnosti, že vo vozidle e. č.: D. okrem žalobcu nenachádzala iná osoba, jednoznačne vyjadril. Uvedené okrem iného potvrdzuje aj záznam vozidla (zo systému GPS) zo dňa 24.9.2009 s uvedením dátumu a času udalosti (21:26 hod).

Pokiaľ teda žalobca namieta, že správne orgány nedostatočne zistili skutkový stav, keď sa nevysporiadali s otázkou, ako sa jeho syn mohol dostať do nemocnice, odvolací súd takúto námietku nepovažoval za dôvodnú.

Vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo zistené, že žalobca (ako napokon vyplýva aj z priloženej mapy obce Dunajská Streda s vyznačením trasy jazdy a DVD nosič s videozáznamom prekročenia maximálnej rýchlosti vozidla e. č.: D.), sa v žiadnom prípade nepohyboval trasou smerom do nemocnice. Žalobca nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by potvrdil, že jeho auto smerovalo do nemocnice. Navyiac dôkaz predložený žalobcom (lekársky nález o vyšetrení syna žalobcu zo dňa 24.9.2009) nemá miestnu a časovú súvislosť so spáchaným skutkom žalobcu a iba nasvedčuje tomu, že k vyšetreniu syna žalobcu došlo o 22:00 hod. Avšak nakoľko k spáchaniu skutku žalobcom preukázateľne došlo o 21:25 hod., bezprostredne potom došlo k zastaveniu vozidla žalobcu a jeho kontrole (pred domom žalobcu), pričom zo zápisu o dychovej skúške vyplýva, že táto bola zrealizovaná o 21:40 hod, preto skutočnosť, že syn navrhovateľa bol dňa 24.9.2009 o 22:00 hod vyšetrený v nemocnici, bola správnym orgánom v súlade so zákonom vyhodnotená ako irelevantný dôkaz toho, že k opakovanému prekročeniu rýchlosti žalobcu došlo v dôsledku toho, že sa so synom ponáhlal do nemocnice.

Naviac ako vyplynulo z vyjadrení príslušníkov PZ, ktorí kontrolu vykonávali, žalobca po zastavení vozidla pred domom č. X. neargumentoval skutočnosťou, že dôvodom rýchlosti akou sa pohyboval po komunikácii bol zdravotný stav jeho syna resp. skutočnosť, že sa ponáhlal do nemocnice so synom. Naopak z vyjadrení príslušníkov PZ, ktorí kontrolu vykonávali, vyplynulo, že žalobca po oboznámení s dôvodom zastavenia kontroly uviedol, že sa domnieval, že ho niekto prenasleduje. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, sa preto správne orgány posúdením otázky, ako sa jeho syn dostal do nemocnice dôvodne nezaoberali, pretože táto otázka je vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu otázkou irelevantnou.

Pokiaľ teda žalobca namietal, že správne orgány nevyhodnotil žiadny z dôkazov v prospech žalobcu, túto námietku považoval odvolací súd za nedôvodnú. Správne orgány náležitým spôsobom zistili skutkový stav a tento aj zdokumentovali a dôkazom toho, že žalobca prekročil opakovane rýchlosť a dokonca jazdil pod vplyvom alkoholu nemôže byť skutočnosť, že syn žalobcu bol v nemocnici v Dunajskej Strede dňa 24.09.2009 o 22.00 hod vyšetrený.

Vzhľadom k tomu, že žalobca vo svojom odvolaní proti napadnutému rozsudku krajského súdu uviedol v podstate tie isté námietky, ako už uviedol v žalobe proti rozhodnutiu druhostupňového správneho orgánu a rovnako predtým v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, a odvolací súd je toho názoru, že krajský súd sa týmito námietkami dostatočne zaoberal a správne sa s nimi vysporiadal, v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu.

K odvolacej námietke žalobcu, že krajský súd nesprávne uviedol, že skutočnosť, že žalobca prekročil najvyššiu povolenú rýchlosť, bola zistená radarovým rýchlomerom, namiesto správneho označenia meradla priemernej rýchlosti PolCam PC 2006 uvádza, že k takémuto pochybeniu v odôvodnení došlo, avšak nejde o takú vadu, ktorá by mala za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Rovnako na správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu nemá vplyv ani žalobcom namietaná chyba, kedy krajský súd uviedol, že žalobca bol podrobený dychovej skúške s výsledkom 0,68 mlg/liter alkoholu v dychu, namiesto 0,68 mg/liter alkoholu v dychu, ktorá je len chybou v písaní.

Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybnit' vecnú správnosť napadnutého rozsudku, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci nepriznal náhradu trov konania.

POUČENIE: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. decembra 2011

JUDr. Ing. Miroslav Gavalec PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová